

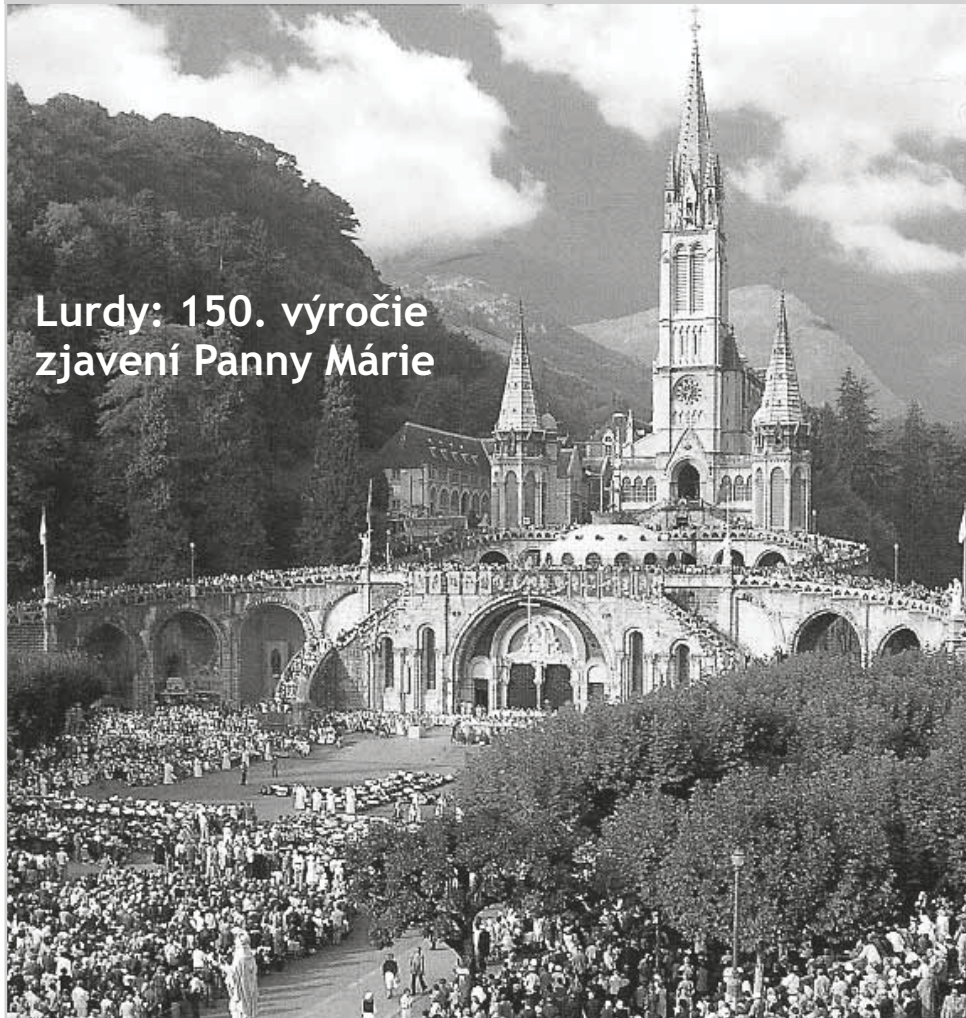
ČASOPIS PRIEVIDZSKEJ FARNOSTI
BARTOLOMEJ

ROČNÍK XVI.

ČÍSLO 2

FEBRUAR 2008

**Lurdy: 150. výročie
zjavení Panny Márie**

**Pôstne zamyslenie - Rozhovor s narkomanom - Lurdy
Hlas svedomia - Čas vysvedčení - FPR - Štatistika ZŠ a SŠ
S. M. Eglantína Kardošová, FDC - Sv. Leopold Mandič - Plesy**

Z novény k Panne Márii Lurdskej

Panna Mária Lurdská, ty si si vybrala za prostredníka slabé a úbohé dieťa, oroduj za nás. Panna Mária Lurdská, pomôž mi využiť všetky prostriedky, aby som sa stal pokornejším a dokázal sa viac odovzdať Bohu. Viem, že takto sa ti budem môcť páčiť a prijať tvoju pomoc.

Panna Mária Lurdská, tebe Ježiš nemôže nič odmietnuť, oroduj za nás. Panna Mária Lurdská, prihováraj sa za mňa u svojho božského Syna. Načri plným priehrštím do pokladov jeho Srdca a rozdeľ ich tým, čo prosia pri tvojich nohách.

Panna Mária Lurdská, teba nik zbytočne nevzýval, oroduj za nás. Panna Mária Lurdská, ak chceš, nik z tých, ktorí ťa dnes vzývajú, neodíde bez toho, žeby neokúsil účinok tvojho mocného príhovoru.

Panna Mária Lurdská, uzdravenie chorých, oroduj za nás. Panna Mária Lurdská, prihováraj sa za chorých, ktorých ti odporúčame, aby boli uzdravení. Vypros im viac sily alebo uzdravenie.

Panna Mária Lurdská, ty neustále prosíš za hriešnikov, oroduj za nás. Panna Mária Lurdská, ty si priviedla Bernadetu ku svätosti, daruj mi také nadšenie pre Krista, ktoré neustupuje pred žiadnou námahou, ale zápasí, aby medzi ľuďmi zavládlo viac pokoja a lásky.

Panna Mária Lurdská, materská opora celej Cirkvi, oroduj za nás. Panna Mária Lurdská, ochraňuj Svätého Otca a našich biskupov. Žehnaj všetkých kňazov, zvlášť tých, ktorí sa starajú o to, aby ťa ľudia poznali a milovali. Pamätaj na všetkých zosnulých kňazov, ktorí našim dušiam sprostredkovali Boží život.

Modlitba k Panne Márii Lurdskej

Nepoškvrnená Panna a Matka naša, ktorá si sa zjavila nepatrnému dieťaťu, pomôž nám svojím mocným príhovorom, aby sme ustavične žili v pokore a úprimnosti pravých Božích dietok a stali sa účastnými nebeského požehnania. Vypros nám milosť, aby sme za svoje spáchané hriechy činili pokánie, vystríhali sa od tejto chvíle každého hriechu a horlivo sa snažili stále viac napredovať v pravej čnosti. Aby sa nám tvoje materinské srdce nikdy nezatvorilo, ale vždy bolo otvorené a bez prestania nám vyprosovalo tie milosti, ktoré by v nás rozohnili božskú lásku a robili nás stále hodnejšími večnej koruny, aby sme raz s tebou, nepoškvrnená Panna, trojjediného Boha mohli chváliť a velebiť na veky vekov. Amen.

Pôstne extrémny

Svet je farebný.
Alebo čierno-bielo-sivý, ktovie.

Ľudstvo je mozaika, mozaika ľudí, ich dennodenného konania, ich myšlienok, snov, nádejí a sklamaní. V ľudoch sa dá čítať, ako žijú. A hlavne, s kým žijú. Či s Bohom alebo bez neho.

Mnohí žijú, akoby nikdy nemali zomrieť, akoby nemali svedomie, vlastnú česť, akoby sa nikdy nemali obzerať. Životy predávajú za lacný alkohol, čo celkom udusí dušu. Vdychujú svojich osobných bôžikov a bohov v aromatickom dyme sušených rastlín, prehltajú bielu okrúhlu eufóriu, zapíjajú ktoviečím. Potom definitívne spečatia svoju neveru, zapletajú sa s najlepšimi priateľmi svojich lások a láskami svojich najlepších priateľov. Neverní sebe navzájom a sebe osobne súčasne. Za to, čo nazývajú láskou platia peniazmi a dušou. A k láske to všetko má strašne ďaleko. Veria v šťastie, matematickú náhodu považujú za svojho boha a modlia sa k nej, lebo nevedia, ku komu inému by mali. Žijú v labyrintoch zo zrkadlových stien, uväznení, no súčasne stále slobodní. Ak by chceli... Alebo žijú navonok krásny život, vzorní vo všetkom, čo robia. No súčasne sú pokrytcami, žijúcimi minimálne dva životy, utápajú sa vo vlastnom nepodarenom hereckom umení a užívajú si priazeň, veď na prvý pohľad vyzerajú byť dobrými. Keď zostat' na povrchu je tak strašne ľahké...

A potom tí druhí. Čisté duše, priezračné ako sklo, ako ranná rosa, kým ju nezasiahol prach z ciest. A ako spo-

mienky, preosiate cez sito času, keď zostáva iba to podstatné. Žijú si vlastný život, so srdcom otvoreným pre Host'a z neba i blízkeho človeka. Žijú, akoby neboli opravné šance, bojujú, akoby išlo o posledný boj, odchádzajú, akoby sa nemali vrátiť. Lebo tak to naozaj chodí, že nepoznáme svoj deň ani hodinu. Bojujú o vlastnú česť, o čistú dušu, veriac, že ľudia čistého srdca budú blahoslavení. Avidia Boha. Veriac v lásku, Jeho lásku, kráčajú po cestách, podávajú ruky strateným dušiam, ochraňujú maličkých a chudobných v dôvere, že každý úsmev, každá podaná ruka a každá minúta počúvania sa ráta. Veční hľadači strateného raja, s krížom, s vlastnými vinami a pádmami, no súčasne s vierou v Dobro. V dobrého Boha.

Teraz to vyzerá ako prvotriedne škatulkovanie, delenie ľudí na dobrých a zlých. A pritom to tak vôbec nie je. Nie sú to dve škatulky, sú to dva extrémny, hranice. Vlastne ani neexistujú, lebo každý má v sebe kúsok dobra a súčasne nikto nie je ideálne dobrý. My sme niekde medzi nimi, plávame medzi nimi ako medzi brehmi rieky a je len na nás, ku ktorému brehu smerujeme.

Prededávnom skončil Týždeň modlitieb za jednotu kresťanov, začína pôst. Obidve sú príležitosťou, aby sme si uvedomili, že nás má spájať hľadanie Pravdy a život s Bohom. Ak na to nezabudneme, náš život bude čím ďalej tým viac naplnený radosťou veľkonočného rána.

-mk-

Dnes na slovíčko s Matejom Šprochom

Mladý muž s dušou človeka zvláštne spojenou s ikonami

Dlhovlasý, sympatický, jemne sa usmievajúci. Oslovovali ho Maťo. Sedeli sme v reštaurácii, viac priateľov spolu, väčšina amatérski fotografi. Popri rozprávaní o všeličom, nás zaujal láskavým spôsobom, ktorým hovoril o ikonách. Ďalšia vec, čo mňa osobne zaujala, bola až pedantná šikovnosť, s akou si ručne šúlal tabakovú cigaretu. Tak som sa spýtala, kto ho to naučil. On že sám sa, ale to je na dlhšie vyprávanie. Nuž sme na druhý deň sadli a to dlhšie vyprávanie nám Matej Šproch ponúkol.

Matej, mohol by si nám vysvetliť, prečo sa nehovorí o kreslení, ale o písaní ikony?

Ikonu nemôžeš vytvoriť, ikonu tvorí Cirkev. Podľa mňa je to Sväté Písmo. Nie je to obraz. Veľmi krásne ma oslovil svojimi slovami jeden ikonopisec z východu (myslím že z Prešova), pri príležitosti výstavy u nás v Piešťanoch. Hovoril o tom, že ikona má svoju zvláštnu perspektívu. Keď sa pozeráš na hocikaják obraz, tak vidíš rôzne objekty v ňom a určité centrum obrazu. Pri ikone je to naopak. V mieste, kde stojíš a pozeráš sa do ikony, je aj jej centrum. Čiže perspektíva ide von z obrazu, do teba. Do očí, do duše, do srdca. Teoreticky som to aj vedel, aj cítil, ale on to úžasne podal.

Skús nám porozprávať, ako si sa k písaniu ikon vlastne dostal.

To som prišiel ako posledný šmejd do Medžugoria, ako biedny narkoman. Tam som sa naučil trochu ikony písať.

To nie je asi jednoduchá situácia. Čo tomu predchádzalo?

Žil som v normálnej, klasickej rodine; rodičia učiteľia. Neboli ateisti, mali takú tradičnú vieru, ale nie iba zvykovo. Zistil som časom, že to kresťanstvo bolo strašne plytké. Viera bola zasiahnutá a zranená socializmom. Veľmi si vážim moju prababku. S jej energiou až do vysokého veku, s ružencom

v ruke, s čistými očami. To bola živá viera.

Hovoril si, že si pamätáš prababku. Aké bolo tvoje detstvo a kde si ho prežíval?

V Trnave. Narodil som sa v roku 1974. Prvý stupeň som chodil do školy na dedine, kde učila mama, ale potom som šiel radšej do školy u nás na sídlisku. Keď som v Trnave končil ôsmy ročník, už som bol chuligán. Už sa fajčilo, šlo sa na prvé víno, partia, skateboard. Keď som bol asi šiestak, tak mi ho tati no spravil, ešte to v Trnave málokto mal.

Tvoj otec bol teda šikovný a mal t'a rád...

Vynechal som v rozprávaní časť života, lebo ako dieťa som si to ani moc nepamätal. Keď som mal štyri roky, môj vlastný otec emigroval do Austrálie. Mama sa vydala druhýkrát, keď som mal sedem rokov. S vlastným otcom som sa stretol asi po osemnástich rokoch.

Stretli sme sa, boli sme asi mesiac spolu. Ja som bol narkoman, on tiež, len nebral tvrdé drogy, ako ja. Flámovali sme asi mesiac, pokým nezistil, že ja si pichám, že ho využívam a kradnem mu peniaze. A potom sa už stratil.

Matej, ako to ale vlastne s drogami začalo?

Keď sa malo rozhodnúť čím budem, bol

som ešte malé decko, suchár, fyzicky zaostalý. Tak rodičia našli školu a išiel som sa učiť za opravára a montéra vyťahovacích zariadení. To bolo super výhodné vtedy; baraky boli nové, nič sa neopravovalo... Práve ten prechod do Bratislavy bol podstatný. Bol 1989, Bratislava v rozkvet, nekonečne veľa príležitostí. Tak to už bola iná partia, tráva, chlast, baby, paráda.

Dost' náročný život po finančnej stránke. Ako si si ich zháňal?

Niečo rodičia prispeli, ja som si kadejako zháňal, keď som sa naučil robiť s marihuanou, tak sa vymieňalo, predávalo...

To sú všetko stále mäkké drogy. Ako si sa k tým tvrdým dostal?

V osemnástich som šiel na vojnu do Kuchyne na rok a pol, ale odsľúžil som rok, lebo to bolo na tom prelome, keď to skracovali. Tam som prišiel prvýkrát do kontaktu s heroínom. Kamarát prišiel s cigaretou, že - daj si, je to super vec, novinka v Blave, teraz to letí. Vtedy som ho poslal do ... preč, ved' som videl fotky a počul, čo to robí ľudom, aké trosky sú z neho. Ale popri tom som fetoval, tabletky bral a „kuchynské víno“ (silná zmes viney a tabletiék). Heroín som odmietal, ale vlastne som bral skoro to isté.

Po vojenčine si sa vrátil do Trnavy a zmenilo sa niečo?

No po vojne, keď som sa vrátil, celá partia bola na heroíne... Ešte som im nadával - čo to robíte, ved' to vás zničí, čo chcete byť trosky? Fajčil som stále trávu, bola to každodenná vec ako jedlo. Asi o mesiac sme išli fajčiť s partiou a boli dva také krúžky, v jednom fajčili heroín, ani neviem ako sa ku mne dostala cigareta, že aby som skúsil, že je to super. Tak reku ved' sa nič nemôže stať, len zo zvedavosti som to zobral a potiahol... To som ešte nezazil, nič lepšie som nepoznal. Hneď po prvom ťahu.

To často ani ľudia neveria, že je to také okamžité a hneď je na ňom človek závislý...

Presne tak. Od toho dňa som na ňom šiel v kuse štyri roky. Behom dvoch mesiacov som si pichal. A stále bez prestávky. Potom som mal 45 kg, niekde na smetisku na okraji Trnavy, totálny odpad.

Rodičia mali isto strach. To ti na to neprišli?

Mama bola v strachu stále. Kontrolovala mi veci, nachádzala striekačky, ja som sa stále vyhovárал, že to potrebujem, že sme opravovali auto... Aj keď som bol opatrný, schovával som si to vonku pod kríkmí, ale keď som šiel večer domov pod drogami, občas som zabudol a ona to našla, zahodila. Ja som si to často ani nepamätal, zobral som ďalšiu lyžičku, až sme skončili doma bez lyžičiek. A už boli problémy, hádky, bolo to strašné. Mal som diery na žilách, zničené ruky a chudol som.

Kto teda spravil tomu stop?

Stop urobila mama. Aj s otcom. Sám by som to nespravil, už by som nebol ani nažive. Nakoniec mi pomohla jedna reholná sestra. Medzitým som ešte bol v Pezinku tri mesiace na liečení a potom ešte predĺženie. Tam nám bolo fajn, fetovali sme tam ďalej, nič nám nechýbalo. Traja-štyria sme sa zložili, tých alkoholikov občas okradli, občas niečo vykšeftovali. Doktorky sme vždy nejako oklamali, v tom som bol frajer, ale po štyroch mesiacoch ma vymákli a vyhodili. Keď som došiel domov, už to bolo ťažké. Uvedomil som si, že naši tam chodili na návštevy, nosili pomaranče, banány, cigarety, peniaze... Aj svedomie sa prebúdzalo, keďže na liečebni som už bral len päťinu z toho, čo pred tým, vnímal som to inak.

Prežil si aj abst'áky?

Po nástupe na to liečenie som bol mesiac izolovaný za mrežami a prežil som

abstáky. Nebolo to až také, že by som zomieral z toho. Bolo to, ako keď máš chrípku, všetko ťa bolí, ale toto je tak desaťkrát silnejšie. Kríza trvala asi dva týždne. To je fyzická, ale horšia je tá psychická kríza. Ved' pred tým si mal pohodu, ľahký život a teraz - nič z toho, žiaden cieľ, nuda. Poslednýkrát som užil heroín v tej liečebni.

Keď už si sa dostal domov, ako pokračoval tvoj život?

Prišiel som domov a naši ma vyhodili. Avôbec sa im nečudujem. Mama sa snažila mi pomôcť čo najdlhšie, otec už bol presvedčený, že musím z domu skôr. Napokon sa dohodli. Ešte v ten deň bolo stretnutie anonymných alkoholikov, tak som tam šiel. Mal som tam známu, čo študovala sociálnu prácu. Povedal som im celý príbeh, šli so mnou domov, reku že ma naši pustia dnu... Ale nie. Naši povedali, že som ich stokrát sklamal a zavreli dvere. A tým mi zachránili život.

Potom som ešte poprosil kamošku, aby ma ostrihala, mal som vtedy tiež také dlhé vlasy, reku zaberie to na mamu, že sa chcem zmeniť. Znovu som zvonil a prosil mamu, aby sa pozrela cez kukátko, že som sa ostrihal a chcem zmeniť život. Plakala z druhej strany dverí aj s otcom, ale povedali - nie. Povedali - keď chceš, za rok sa vráť, my ti pomôžeme.

Čo si vtedy cítil?

To čo aj teraz - chápal som ich.

Mal si strach?

Materialistický. Hlavne. Ale samozrejme aj citový.

Tak si bol vyhodенý. Čo ďalej?

To bol zázrak. Teraz to viem, že to bol začiatok môjho zázračného uzdravenia. V tej partii bol chalan, čo bol tiež anonymný alkoholik, ale strašne smutný človek. Bez Boha, bez viery, ešte teraz ho stretávam, je rozvedený, strašne smutný človek. Pozval ma k nim k babke na noc a že na druhý

deň niečo na bývanie zoženieme. Zostal som tam napokon celý mesiac. S jeho bratrancami a babkou ma strážili, pomáhali mi. Jeden chalan z nich mal narodeniny, tak sme šli do mesta. Sadli sme si a reku - máš narodeniny a nebudeš hádam piť kofolu, daj si voľačo... Bol tam chlapík, čo predával trávu, tak sme kúpili a ja som ho tým naštartoval naspäť. Padol na zem po nej a ledva sme ho vzkriesili. Už bol rok čistý pred tým. Podnikal, mal sa skoro ženit' a ja som ho skoro zničil. Jeho snúbenica (tá sociálna pracovníčka) ma zbila. Vtedy som nemal výčitky - ved' to bola len tráva... Ona mi potom povedala - rob čo chceš, fetuj kde chceš. Šiel som za kamošom, vykšeftili sme nejakú trávu a extázu. Ja som odmietol tvrdú drogu, on si dal aj moju dávku. Na druhý deň som odišiel a viac som ho nevidel. Niekde na chate po mojom návrate z Medžugoria po troch rokoch zomrel na predávkovanie.

Cestu do Medžugoria si už nejako plánoval?

Nie, jedna príbuzná tej babky, čo som u nej žil, naplánovala výlet, alebo púť autobusom. Moja mama im pomohla to zorganizovať, čo som nevedel. Aj tej babke finančne pomáhala poza môj chrbát, keď som u nej býval. Keď sme tam prišli, čakali sme asi dva dni, až potom sme sa dostali na svedectvo do tej komunity. Po svedectvách som sa spýtal, že či mi môžu pomôcť, že som na drogách, mimo reality. Nakoniec mi povedali, že nemôžem vstúpiť do komunity, najskôr tak za štrnásť dní.

Vrátil si sa teda naspäť?

Nie. Ostal som tam s jedným Čechom, čo prišiel o tri dni neskôr. Večer to bola šou. Priam zázrak. Šiel som sa s ním pomodliť ruženec; ja, taký chudák, šmejď, narkoman... Pozeral som na tých ľudí, čo tam chodili hore dolu na horu bosí ako na blbých. On mi povedal, že sa vyzujeme a spravíme pre

Pána obeť. No tak som súhlasil. Modlil som sa s ním, on sa vedel. Cestou dolu som vyžobrával cigarety od pútnikov...

Tento ruženec bolo to, čo ťa tak silno oslovilo?

Nie. Ešte pred odchodom som rok dokonca pracoval s reštaurátormi v kostoloch, pomáhal, maľoval. Kostol pre mňa voľačo znamenal, ale modlitby nie, ani omša. Bol to len rituál v mojich očiach. Snažil som sa ísť do kostola, keď bol prázdny. Moje vnútorné obrátenie som cítil, keď som už v takej riadne zúfalej situácii išiel do kostola Trnave. Hovoril som si - Pane Bože, keď existuješ, pomôž mi. Keď už spravili takéto veľké domy pre Teba, tak asi existuješ...

Návrat do Medžugoria do komunity sa ti vydaril?

Zobrali ma. Ale tak, že som prežil s nimi deň v komunite a večer som musel odísť do dediny do ubytovne. Aby som si mohol všetko rozmyslieť, rozležať v hlave. To bol šok! Samí Taliani, Chorváti, nejaký Američan, Brazílčan... Nepočul som slovenčinu. Ale to si neviete predstaviť, čo som prežíval. Tú lásku, čo som cítil od tých ľudí. Toto bolo obrátenie - Božia láska v nich! Pamätám si ten pohľad: krásne vysvietený priester, domy obložené kameňom, nádhera. Cez okno som videl Taliana; taký bol škaredý, antipatický človek, cez rameno mal vytetovaného buldoga. Narkoman, Markíno sa volá 35-ročný človek, veľmi zlý. Mafián, zlo, samé zlo. To si neviete predstaviť - a on bol ku mne dobrý. Toto bol prvý kontakt. Tomu sa nedalo rozumieť. (tu sa Mat'kovi ťažko so slzami rozprávalo) Potom sa staral o mňa, strihal ma. Bol som tam rok a on odišiel do Mexika, otvoril takú istú komunitu, ale pre deti. Tam sa oženil.

Silný príbeh. Aj ste sa odvtedy ešte videli?

Potom šiel do Talianska aj s tým rizi-

kom - svojou minulosťou. Tam som ho stretol minulý rok na Vianoce. To je moja rodina tiež, aj celá komunita. Obrovská rodina.

Medžugorie je ale tvrdý režim. Nie?

Samozrejme žiadne drogy, cigarety. Pracovali sme napríklad v drevárskej dielni na výrobu ikon. Také jednoduché suveníry, predajom ktorých sme zarábali na energie, náklady na trošku vypestovaných potravín, lenže tam sa ťažko pestuje, takže sme žili z darov. Postavili sme krásnu maštal' pre zvieratá, prišla reholná sestra, pozrela a povedala - pekná maštal', až moc pekná. Vystahujte kravy, už ich nebudeme chovať, vyčistite, budete tu bývať vy. Vyčistilo sa, vydezinfikovalo a dobudovali sme to na pekný barak. Tak sme tam neskôr dostali na starosť mladých od štrnásť rokov. Nemám svoje deti, ale už viem, čo je asi byť otcom. Bol tam s nami stále Kristus v dome v Bohostánku, silné duchovno. Žil som tam do roku 2004.

Mat'ko, čím by si zakončil toto tvoje svedectvo, čo by si povedal mladým? S tou skúsenosťou by si naskočil na tú loď, ktorou si dovtedy plával?

Neviem, nemám predstavu, čo by som a čo neurobil. Stretávam sa so známymi, rozprávame sa, aj svedectvo poviem, keď ma niekde zavolajú. Nejaké odkazy nemôžem mladým hovoriť, viem, aké je to často mimo nich, kým sa ich to nedotýka. Ale vždy oponujem, keď sa o drogách bavíme. Ani nevedia ako a môžu byť v tom až po uši. Sedeli sme minule, aj trávu tam mali, aj fajčili, nemôžem povedať, že to nič nie je. Ten dym mi vonia, tiekli mi slinky, ale vždy hovorím - ja už mám trávy od fajčenej aj za viac životov a ten svoj mám rád.

Rozhovor viedli: Martin Magda st.
a Mária Melicherčíková

Foto: M.M.

Lurdy: 150. výročie zjavení Panny Márie

V Lurdoch, v srdci Pyrenej, pri Masabielskej jaskyni i v okolitých bazilikách sa vysluhujú sväté omše vo všetkých jazykoch. Pri zázračnom prameni sa na vás pousmejú a tíško prihovoria ľuďa z rôznych svetadielov i pútnici zo Slovenska. Pred ružencovou bazilikou sústredujú procesie s Eucharistickým Ježišom, ktorý žehná všetkým pútnikom a chorým - celej planéte. Pri modlitbe svätého ruženca, keď sa každý sa modlí vo svojej reči, sa nedá ubrániť slzám. V Masabielskej jaskyni, pri prameni znie v srdci nejednému skutočná pieseň o Krásnej Pani a Bernadete, kde sa pred jeden a pol storočím pobožkalo nebo so zemou. Kresťania sa tu stretávajú, aby si oživilí svoju vieru. Chorí hľadajú v prameni nádej na uzdravenie i útechu v utr-

pení a ťažkostiach svojho života. Panna Mária si sem pozýva svoje deti, aby ich objala, uzdravila na tele i na duši. Aby pevne uchopila ich dľaň do svojej dlane...

Prvé zjavenie 11. február 1858

Bol chladný štvrtok. Dve dievčatá s malou Bernadetou Soubirousovou išli zbierať drevo. Bernadeta im chcela ešte ukázať miesto, kde sa riečny kanál vlieva do rieky Gáve. Dve dievčatká potok prebrodili s plačom, lebo voda bola studená. Keď si chcela aj ona vyzuť topánky pri jaskyni a tiež prebrodiť potok, (kamene sa jej nedali navrstviť, aby mohla po nich prejsť na druhú stranu rieky), začula hluk, akoby hučanie víchrice. Keď zdvihla oči smerom k jaskyni, stromy sa ani nezachveli. Pokračovala vo vyzúvaní topánok, ale zasa začula ten istý zvuk. Pozrela znova na jaskyňu a zbadala tam pani, oblečenú v bielom. Mala biely závoj, modrý pás a žlté ruže pri nohách - boli rovnakej farby ako reťaz jej ruženca. Od prekvapenia sa Bernadete zatajil dych. Chcela sa prežehnať, no dostala strach. Pani zobrala ruženec, ktorý mala okolo zápästia a prežehnala sa. Od okamžiku, ako sa aj dievčina prežehnala, prestala sa báť, strach zmizol. Pokľakla a modlila sa ruženec s krásnou Paňou, ktorá jej na konci dala znamenie, aby sa priblížila. Pani sa potom stratila. Rodičia jej však neverili...

Druhé zjavenie - 14. február 1858

Bernadeta sa cíti hnaná vnútornou silou vrátiť sa k jaskyni. Zájde však do farského kostola nabrat' si do fľaštičky svätenej vody, ktorou chce pokropiť zjavenie. Ešte sa nepomodlí ani prvý desiatok, keď zbadá bielu Pani. Začne ju hneď kropiť svätenou vodou a pýta

sa, či prichádza od Boha. Pani sa usmieva... Keď sa Bernadeta domodlí ruženec, Pani zmizne.

Tretie zjavenie - 18. február 1858

Pani prvýkrát prehovorila. Požiadala Bernadetu, aby bola taká láskavá a prichádzala k jaskyni každý deň počas dvoch týždňov. Keď lurdská dievčina súhlasila, Pani ešte dodala, že jej nesľubuje, že ju urobí šťastnou na tomto svete. Chodila k jaskyni každý deň, po celých 14 dní. Zjavenie sa, okrem dvoch dní, ukázalo každý deň.

Ôsme zjavenie - 24. február 1858

Bernadeta upadla do extázy. Bolo tam veľa ľudí. Jej tvár vyjadrovala viac smútku ako radosti. Najskôr pokľakla na kolená, sklonila hlavu a pobozkala zem. Posolstvo Pani bolo veľmi dôležité: Pokánie! Pokánie! Pokánie! Proste Boha za hriešnikov! Pobozkajte zem, na pokánie za hriešnikov!

Deviate zjavenie - 25. február 1858

I napriek dažďu a zime čakalo množstvo ľudí pri jaskyni. Bernadeta o tomto zjavení hovorí: „Jedného dňa mi Pani povedala, aby som sa išla napiť z prameňa. Pretože som prameň nemohla nájsť, išla som sa napiť z rieky. Pani mi povedala, že tam nie je prameň a ukázala mi na jaskyňu. Išla som do jaskyne, ale našla som len bahnitú vodu. Ponorila som do nej svoju ruku, ale nebola som schopná nabrat' ani trochu vody. Snažila som sa odhrabať blato preč, ale až na štvrtý pokus som sa mohla napiť vody. Pani ma tiež po-

žiadala, aby som jedla trávnu z blízkosti prameňa. Potom zjavenie zmizlo. Večer 25. februára bola vypočúvaná od cisárskeho prokurátora, ktorý jej hrozil, že ju pošle do väzenia, pokiaľ mu nesľúbi, že sa k jaskyni už viacrát nevráti.

Jedenáste zjavenie - 28. február 1858

Bola nedeľa. Zjavenie nastalo okolo siedmej hodiny ráno. Bernadeta sa modlila a pobozkala zem. V zástupe stál vysokopostavený vojak v uniforme komandant Renault, ktorý prišiel z Tarbes, aby videl na vlastné oči „mimoriadne udalosti“ Po veľkej sv. omši bola Bernadeta odvedená strážnikmi cisárskeho prokurátora k vypočúvaniu. Aj keď jej hrozili väzením, Bernadeta odpovedala na všetko s veľkou rozhodnosťou a pokojom.

Šestnaste zjavenie - 25. marec 1858

Sviatok Zvestovania vo štvrtok 25. marca je najdôležitejším sviatkom v histórii Lúrd. Zjavenie konečne prezradilo svoje meno. Bernadeta hovorí: „Trikrát som sa Pani pýtala, kto je. Ona sa stále usmievala. Spýtala som sa znovu. Teraz však Pani pozdvihla oči k nebu. Svoje ruky, zložila k modlitbe a povedala: „**Som Nepoškvrnené počatie.**“ To boli posledné slová, ktoré jej povedala. Potom išla Bernadeta navštíviť farára otca Peyramala a znova mu všetko vyrozprávala.

Osemnaste zjavenie - 16. júl 1858

Keď sa Bernadeta začala modliť ruženec objavila sa Pani. V extáze, ktorá trvala štvrt' hodiny sa Nepoškvrnené počatie rozlúčilo s Bernadetou.

Preložené z knihy:

Lurdy - Život Bernadety.

Text: Anka G. Vavrová
Foto: autorka, internet

Najtajomnejšie jadro človeka: Hlas svedomia

Balíček peňazí na ceste, hneď vedľa chodníka. Naokolo sa rozprestiera tma, ulica je prázdna. Začínam rozmýšľať, odkiaľ sa mohli tie peniaze vziať. Vezmem ich do ruky a po prepočítaní hneď zisťujem, že je tam hodnota rovnajúca sa asi tak mesačnej výplate aj s prémiami. „Pekný úlovok.“ hovorím si. Už mi hlavou prebleslo mnoho vecí, po ktorých som túžil, no doteraz som si ich nemohol dovoliť. Hneď na druhý deň teda pôjdem do obchodov, aby som nejakou zužitkoval svoj nález.

Keď som sa už chystal spať, zuby si umývajúc, prehovoril strašlivý hlas: „Tie peniaze nie sú tvoje!“ Tento hlas sa ešte párkrát zopakoval, každým razom tichšie a tichšie, až úplne zmizol. V posteli som sa len prevaľoval s myšlienkami, že tie peniaze naozaj nie sú moje a ja som ich len našiel. Začal som si uvedomovať, že by mohli niekomu chýbať. Istotne sa vracal unavený z roboty s celou svojou výplatom v deravom vrecku. Doma mu vynadala žena, že nedoniesol výplatu a on sa cítil previnilo, lebo rodinný rozpočet sa pri viacerých deťoch rýchlo krátil. Zabudol som na veci, ktoré som si chcel nasledujúci deň kúpiť, zabudol som na obchody a svoje túžby. Vcítil som sa do pocitov tohto zúboženého človeka a chcel som mu pomôcť. Ako sa ale dá v takom veľkom meste nájsť človek, ktorý prišiel o svoju výplatu? Predpokladal som, že ich pôjde hľadať hneď keď vyjde slnko. Nešiel som teda do školy, no namiesto toho som očakával nejakého človeka na mieste, kde som našiel peniaze. Ani som nevedel, koho mám čakať. Bude mladý? Bude starý? A bude to vôbec chlap? Tak som tam

len tak stál a rozhliadal sa po človeku, ktorý by mohol vyzerat' ustarostene a niečo hľadá. Bol som tam už vyše hodiny, moje nádeje na úspech sa mi zdali mizivé a myslel som si, že si tie peniaze budem musieť nechať. Už ma naozaj boleli nohy a bola mi celkom zima pri toľkom vyčkávaní, a tak som zašiel do najbližšej presklenej kaviarne, aby som odtiaľ mohol sledovať okolie. Vyplatilo sa. Asi tak po dvadsiatich minútach sa objavil ustarostene vyzerajúci chlap v starej červenej bunde, ktorý niečo hľadal. Moje srdce zajasalo, ani som nedopil svoj čierny čaj a už som utekal k nemu. Na jeho tvári bolo vidieť začudovanie, keď k nemu pribehol chlapec s otázkou: „Stratili ste niečo?“ Samozrejme som predpokladal jeho odpoveď, no on mi namiesto jednoduchého áno rozpovedal celý svoj príbeh. Vypočul som si ho a presvedčil sa, že je to určite ten, ktorý v predchádzajúci večer stratil svoju výplatu, ale on stále nevedel, že mám jeho peniaze. Vytiahol som ich teda z tašky a podal mu ich. Jeho vďaka bola naozaj neopísateľná, okamžite ma pozval do kaviarne, kde som už predtým bol a aj keď sme si boli neznámi, objal ma. Vypili sme čaj, pozhovárali sme sa a každý sa potom vbral vlastnou cestou. Odvtedy som ho nevidel. Domov som kráčal naozaj s krásnym pocitom, že som niekomu pomohol a stále som cítil tú vďačnosť,

ktorá z neho vyžarovala.

Ako som sa len k takému činu vôbec dostal? Chcel som si predsa kúpiť niečo, po čom som už dlho túžil. „Tie peniaze nie sú tvoje!“ spomenul som si na ten silný hlas, ktorý to všetko spustil. Kde sa len vo mne niečo také mohlo vziať? Odkiaľ to prišlo? Napadlo mi mnoho otázok a postupom času som si na ne našiel aj odpoveď. Cez ten malý veľký tajomný nástroj v našom vnútri, čo my nazývame svedomím, sa k nám prihovára Boh a hovorí nám, čo je správne a čo nie. No nič nám neprikazuje, iba nás navádza na tú správnu

cestu. Veď som vtedy mohol na hlas zabudnúť, s ľahostajnosťou zaspať a na druhý deň sledovať svoje pôvodné plány. Boh mi však dal návod, ktorý sa mi zdal morálne správny a tak som sa sám rozhodol, čo chcem spraviť s tými peniazmi.

Toto svedomie alebo Boží hlas v našom jadre nám napovedá, čo je to najsprávnejšie v našom živote. Je to svetlo, ktorým sa nám tlmočí Božia vôľa. Ponúka nám návod na konanie dobra na podnose, no možnosť slobodne sa rozhodnúť je už len na nás samých.

František Küffer

Jubileum Kongregácie Dcér Božskej Lásky

S. M. Eglantína Kardošová, FDC

* 26.07.1883 Rajec, okres Žilina
† 1.2.1963 Sládečkovce, okr. Nitra

S.M. Eglantína, krstným menom Anna, sa narodila v deň sv. Anny, tak sa jej sv. Anna stala patrónkou.

Rodičia ju vychovávali zbožne, tak ako aj ostatných súrodencov. Základnú školu absolvovala v rodisku a ďalšie v Budapešti u našich sestier. Tam vstúpila do našej Kongregácie. Počula volanie, prijala ho a zostala mu verná po celý život. Uvedomovala si, že si dobrovoľne vybrala cestu kresťanskej dokonalosti. Podľa toho žila svoj reholný život. To bola jej vytúžená radosť. Po noviciáte vyučovala ručné práce. Neskôr sa dostala na Slovensko a tu pôsobila práve v Prievidzi. Aj tu pracovala vo svojom odbore.

Vynikala v utiahnutosti, skromnosti a nábožnosti. Nikoho nezarmútila, bola jemná a ku každému milá, pokojamiľovná a tichá. Bola to sestra plná modlitby, mlčania a denného poriadku.

V roku 1930 sa obnovil náš bývalý kláštor v Spišskej Sobote. Bola tu ustanovená za predstavenú, aby previedla reštauračné práce domu. Začiatkom júla 1930 po kolaudácii domu pricestovala prvá provinciálna predstavená Alexandrína Maďarová FDC s prvými ôsmimi kandidátkami na prípravu prvej slovenskej obliečky. Bola veľmi slávnostná, 15. augusta 1930 za prítomnosti biskupa Mons. Jána Vojtaššáka. Bol našim sponzorom, podporoval nás nielen duchovne, ale aj hmotne.

Prvou magistrou novíciek bola S.M.Eglantína Kardošová. Bola si vedomá, že láska k Ježišovi je jediná cesta do neba. Svätosť, dokonalosť bol jej program, ktorého naplnenie požadovala od zverených novíciek. Často si konala adorácie a meditácie v kaplnke kláštora. Predstavenou bola v Prievidzi, vo Veľkých Levároch - od roku 1944-1950, pokiaľ štát nesústredil sestry do sústredovacích kláštorov. Pri rekreácii bola veľmi veselá, plná srdečného smiechu, kedy sestry rozprávali svoje zážitky zo školy, ktoré sa prihodili denne pri vyučovaní.

Tesne pred sústredením ochorela a ležala v nemocnici v Bratislave. Z nemocnice už išla do Ivanky pri Nitre, kde boli naše sestry sústredené.

Neskôr sa objavila u nej ťažká choroba. Chorobu prijímala ako dar Boží. Dlhší čas ležala v nemocnici v Nitre. Ticho trpela, modlila sa a pre slabosť málo rozprávala so sestrami. Veľa obetovala pre vykúpenie duší. Denne dostávala životnú posilu - sv. prijímanie. Dialo sa to v tajnosti, pretože v tých časoch kňaz nesmel prísť do

nemocnice. Bola zaopatrená sviatostami chorých a dňa 1. februára 1963, sa pripojila k svojim spolusestrám, ktoré ju predišli do večnosti.

Vedela, že reč lásky je obeta, preto trpezlivo znášala, čo jej pripravila Prozretelnosť. Dnes odpočíva v živote večnej Lásky.

Bože, daj jej svetlo a pokoj večný!

S. M. Timotea Šebeňová, FDC

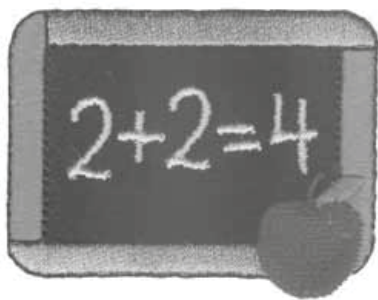

Čas vysvedčení - čas na zamyslenie

Milí priatelia,
srdečne Vás pozdravujem v mene celej Spojenej piaristickej školy F. Hanáka v Prievidzi.

Len nedávno naši žiaci prežívali radosť, niektorí i smútok z výsledkov svojej polročnej práce. Dostali vysvedčenie, obraz vlastnej usilovnosti, zodpovednosti, obraz svojej osobnosti. S týmto úradným dokladom ich stotožňuje väčšina rodičov a mnoho učiteľov.

Dobré vysvedčenie - dobré dieťa, zlé vysvedčenie - zlé dieťa. Naozaj vždy platí toto jednoduché pravidlo? Nemôže byť aj žiak s trojkami či štvorkami dobrým človekom, a naopak, jednotkár pokrytcom a egoistom? Prečo si spoločnosť vytvorila zjednodušenú rovnicu, predsudok, s ktorým musia deti neustále bojovať?

Je čas pôstu, rozjímania a prehodnocovania vzťahov. V tomto príspevku chcem apelovať predovšetkým na rodičov. V ankete (ktorú chceme uverejniť na pokračovanie) mali žiaci doplniť svoj názor na jednotlivé problémy dotýkajúce sa rodiny. A pretože je otec a mama jej základom, prečítajte si, čo si o nich naše deti myslia.

Zamyslime sa nad svojím vzťahom k vlastným deťom, nad našimi požiadavkami a nárokmi na ich výkon. Je on skutočne obrazom ich osobnosti a vysvedčenie všetko, čo nás má zaujímať? Dávame im to, čo ony dávajú nám? Pozrite sa, ako nás milujú! Alebo ak nie, rozmyšľajme prečo!

Anketa o vzťahu detí k rodine

2/08

Mama je človek, ktorý:

- je môj najlepší priateľ
- pre mňa znamená veľmi veľa, lebo mi rozumie
- ma podporuje, pomáha mi a dáva lásku
- ma priviedol na svet a dal mi tým najkrajší dar
- ma miluje od začiatku môjho života a vychováva ma najlepšie ako vie
- perie, varí a žehlí
- by nemal v našom živote chýbať, stará sa o nás, a preto by sme jej mali byť veľmi, ale veľmi vďační
- je so mnou v ťažkých chvíľach
- sa na mňa nahnevá, ale rýchlo sa aj udobrí
- sa o mňa stará, obdarúva ma láskou a stojí pri mne v ťažkých chvíľach
- mi pomáha, stará sa o mňa, bojí sa o mňa a chce ma vystríhať pred chybami v mojom živote
- je na mňa trochu prísna, ale má ma rada
- je pre mňa najdôležitejšia na svete
- bez mamy by som nemohla žiť

Otec je človek, ktorý:

- často žartuje
- ma živí, stará sa o mňa
- ma vychováva, a aj keď sa mi to niekedy nezdá, chce pre mňa len to najlepšie
- ma má rád a rada sa sním porozprávam
- mi dáva peniaze
- je na mňa pyšný, hoci mi nepreukazuje veľa lásky
- riadi rodinu
- ma vedie správnym smerom
- mi pomôže, keď som bezradná, ale veľmi často nemá pre mňa porozumenie
- mi občas pomáha pri učení
- býva s ním veselo a keby som ho nemala, veľmi by mi chýbal
- keď ho potrebujem, tak ma ochráni
- ktorého nemám tak rada ako mamu
- zarába a dáva mi peniaze

Pripravila Elena Blašková

Výsledky volieb do Farskej pastoračnej rady

Oznamujeme výsledky volieb do Farskej pastoračnej rady (FPR), ktoré boli v nedeľu 20. 01. 2008. Po sčítaní hlasov volebnou komisiou (Bednár, Markovič, Karcagi) a po schválení diecéznym biskupom Mons. Rudolfom Balážom dňa 22.01.2008 pod č. 181/1 naša FPR má týchto 25 členov:

Predseda: Mons. Mgr. Ján Bednár, dekan

Zástupca: Mgr. Daniel Markovič, kaplán

1. Úradní členovia: kňazi: P. Mgr. Tomáš Hud'a, SchP, P. PaedDr. Juraj Ďurnek, SchP, P. Mgr. Ján Hríb, SchP a zástupca katechéto: Mgr. Viera Mádrová.

2. Zvolení členovia: Milan Petráš, Helena Zajacová, Eva Surová, Alojz Vlčko, Lukáš Páleš, Anna Gálová, Ing. Júlia Urbančoková, Štefan Gašparík, Ing. Gabriela Leitmanová, Ing. Konstantín Pogorielov, Mgr. Katarína Bubnášová, Jozefína Majtenyiová, Mgr. Jaroslava Ugróczyová, Mgr. Silvia Fajerová.

3. Delegovaný člen: S. M. Agáta Packová, FDC

4. Menovaní členovia: Ing. Ondrej Karpiš, PhD., Mgr. Peter Schmidt, Ing. Vladimír Pavlíček, Anna Kulichová

Mons. Ján Bednár, dekan

Zo zápisnice z Farskej pastoračnej rady farnosti Prievidza - mesto zo dňa 28.01.2008

1. Úvodná modlitba
2. Schválenie programu po prednesení podnetov
3. Obnovenie členov celej FPR
4. Piaristická spojená škola F. Hanáka
5. Plán činností jednotlivých sekcií
6. Rôzne
7. Záverečná modlitba a požehnanie

jomník, zapisovateľ, kde navrhol Ing. Vladimíra Pavlíčka. Tento návrh bol odhlasovaný všetkými zúčastnenými. Na záver predstavil predstavenstvo FPR podľa štatútu FPR, ktoré tvoria: predseda: Mons. Mgr. Ján Bednár, zástupca Mgr. Daniel Markovič, tajomník, všetci kňazi vo farnosti a vedúci všetkých piatich sekcií.

Schválenie programu

Mons. Mgr. Ján Bednár, dekan predložil program zasadnutia FPR, ktorý bol jednomyselne schválený.

Obnovenie členov FPR

Pán dekan informoval prítomných o priebehu a výsledkoch volieb. Predložil vedúcim jednotlivých sekcií schválený zoznam jednotlivých členov. Volieb sa zúčastnilo približne 1400 veriacich, ktorí zvolili navrhnutých vedúcich a jednotlivých zástupcov sekcií. Zároveň dal pán dekan odhlasovať návrh na výkon funkcie ta-

Piaristická spojená škola F. Hanáka Páter PaedDr. Juraj Ďurnek informoval o situácii na piaristickej škole. Dnes má spojená škola 704 žiakov a 70 zamestnancov. Aj na budúci školský rok by mali byť otvorené pre prvý ročník 2 triedy a na osemročnom gymnáziu bude otvorená jedna nová trieda. Absolventi školy mali minulý rok veľmi dobrú úspešnosť prijatia na vysoké školy. Je tu obava, čo prinesie nový školský zákon. Pán dekan vyzdvihol stúpajúcu úroveň vzájomnej spolupráce.

Plán činnosti jednotlivých sekcií

Vedúci sekcií dostali možnosť informovať prítomných o ich plánovaných aktivitách v nasledujúcom polroku.

Pracovná sekcia, za ktorú sa k plánu vyjadril vedúci pán Milan Petráš, plánuje brigády na upratovanie niektorých častí kostola, výmenu elektroinštalácie v „Božom hrobe“ a zabezpečenie organizácie 1. sv. prijímania a bir-movky vrátane výzdoby. Samozrejme je operatívne riešenie vzniknutých problémov.

Za Propagačnú sekciu informoval Alojz Vlčko. Plánuje sa stále vydávanie časopisu Bartolomej, ktorý prešiel personálnymi zmenami aj novou grafickou úpravou. Je potrebné udržať časopis ekonomicky tak, aby si zarobil na náklady. Nástenky sa majú inovovať podľa liturgického kalendára, tiež sa plánuje výmena polystyrénu. Webstránka farnosti www.farapd.sk má priemernú dennú návštevnosť 130 čitateľov, farské oznamy sú aktualizované pravidelne v nedeľu. Tento trend chcú kompetentní udržať a zároveň pripraviť redizajn stránky.

Ing. Júlia Urbančoková, vedúca charitatívnej sekcie, informovala o pripravenej „Správe o činnosti Charity sv. Vincenta“ za rok 2007. Od 4.2.2008 sa bude znova vydávať aj druhé jedlo, vydávanie štatstva a zdravotníckych potrieb. Charita má problémy so strechou - je nutná analýza stavu a následné vyriešenie. Tiež poprosila prítomných o spoluprácu pri získavaní 2% z daní z príjmu na účely charity.

Za liturgickú sekciu plány predstavil Ing. Konštantín Pogorielov. Lektorský zbor má 22 členov, mimoriadnych rozdávatelov sv. prijímania 19 členov. Do sekcie patrí aj Ružencové bratstvo, ktoré má bohaté aktivity (predmodlievanie pred sv. omšou, duchovné cvičenia). S prácou kostolníkov je veľká spokojnosť, rovnako aj so

službou organistov a žalmistov. Viacerí z liturgickej sekcie sa zúčastnia duchovných cvičení v Chrenovci. Stále sa liturgická sekcia snaží o omladenie ružencového bratstva.

Za katechetickú sekciu informovala Mgr. Viera Mádrová. Sekcia pripravuje biblickú olympiádu - dekanátne kolo: ZŠ 11.3. a SŠ 12.3. Okrem toho prebiehajú prípravy detí na prvé sväté prijímanie, ktoré bude 25.5. a na bir-movku 29.6.2008. Plánujú sa aj aktivity ku Dňu matiek a Dňu detí.

Na záver plánovaných činností na prvý polrok 2008 pán dekan vyslovil návrh, aby sa každá sekcia stretávala pravidelne aspoň raz za štvrtrok vo fare.

Rôzne

- Pán Milan Petráš informoval o duchovných cvičeniach v Chrenovci v dňoch 29.2. až 2.3.2008.

- Sestra Agáta, FDC požiadala o modlitby, aby sa priestory „TRNKY“ začali čím skôr využívať pre mládež.

- Pán dekan poďakoval za starostlivosť o faru a kuchyňu pani Anne Krištofovej.

- Na prvú pôstnu nedeľu 10.2.2008 bude zbierka pre charitu.

- V Mariánskom kostole bude každú nedeľu gréckokatolícka liturgia o 15:00 hod.

- 21.6.2008 bude mať Marcel Puvák vysviacku za diakona v Opave.

Záver

FPR ukončil pán dekan poďakovaním za aktívnu účasť a po modlitbe udelil prítomným požehnanie.

Zapísal : Ing. Vladimír Pavlíček

Štatistika náboženskej a etickej výchovy na ZŠ v šk. roku 2007/2008 vo farnosti Prievidza - mesto

škola	1. roč.		2. roč.		3. roč.		4. roč.		5. roč.		6. roč.		7. roč.		8. roč.		9. roč.		Spolu	SPOLU na škole	v % na škole	
	NV	EV	NV	EV	NV	EV	NV	EV	NV	EV	NV	EV	NV	EV	NV	EV	NV	EV				NV + EV
S. Chalupku I.	28	44	24	37	29	39	12	38	11	31	12	60	17	53	24	43	23	68	181	412	593	30,5
S. Chalupku III.	12	14	16	16	15	23	11	39	16	48	14	49	14	66	37	75	20	67	155	397	552	28,1
Rastislavova	33	29	37	31	38	38	42	36	24	49	32	67	32	61	41	77	65	61	343	450	793	43,3
Mariánska	14	13	15	23	14	21	14	19	8	28	15	17	16	16	29	14	37	25	162	176	338	47,9
Energetikov	15	35	27	36	18	28	21	37	16	47	21	46	13	41	11	69	16	53	158	392	550	28,7
Matonepalská	8	13	22	15	23	26	18	30	20	36	12	36	12	42	22	54	40	53	177	305	482	36,7
Piaristická spojená škola F. Hanáka, SChP.	35	-	56	-	37	-	49	-	66	-	69	-	74	-	57	-	41	-	484	-	484	100
Gymnázium VBN (8 ročné)	-	-	-	-	-	-	-	-	10	23	8	16	8	20	0	29	-	-	26	88	114	22,8
Špeciálna ZŠ internátna	1	15	6	2	5	2	9	2	5	10	2	14	4	9	0	17	2	15	34	86	120	28,3
SPOLU NV / EV	146	163	203	160	179	177	176	201	176	272	185	305	190	308	221	378	244	342	1720	2306	4026	
Náboženská výchova v %	47		56		50		47		39		38		38		37		42		42,7			
Etická výchova v %		53		44		50		53		61		62		62		63		58		57,3		
Celkový počet žiakov	309		363		356		377		448		490		498		599		586				4026	

Štatistika náboženskej a etickej výchovy na SŠ v šk. roku 2007/2008 vo farnosti Prievidza - mesto

škola	1. ročník (+ kvínta)		2. ročník (+ sexta)		Spolu NV	Spolu NV v %	Spolu EV	Spolu EV v %	Celkový počet
	NV	EV	NV	EV					
Gymnázium VBN	70	141	82	160	152	33,6	301	66,4	453
Obchodná akadémia	70	82	61	96	131	42,4	176	57,6	309
ZŠŠ stavebná	65	89	64	90	129	41,9	179	58,1	308
SOU (Vinohradnícka)	25	65	46	40	71	40,3	105	59,7	176
ZŠŠ hotelových služieb a ob- chodu	167	208	144	154	311	46,2	362	53,8	673
Piaristická spojená škola F. Ha- náka	54	0	59	0	113	100	0	0	113
Spolu žiakov na NV / EV	451	585	456	540	907	-	1125	-	2032
Podiel NV / EV v %	43,5	56,5	45,8	54,2	-	44,6	-	55,4	-

POKÁNIE AKO NÁPLŇ ŽIVOTA

Sv. Leopold Mandič

Už v úvode pôstu, na Popolcovú stredú, nás kňazi vyzývajú: „Kajajte sa a verte evanjeliu!“ Pokánie nasledujúcich štyridsiatich dní nás má priviesť bližšie k Bohu. Život svätého Leopolda Mandiča sa však okolo pokánia pohyboval nielen štyridsať pôstnych dní do roka, ale takmer stále. Ťažko povedať, či viac pokánia v podobe početných obetí priniesol, alebo vo sviatosti zmierenia ako kňaz sprostredkoval.

Leopold Mandič pochádzal z územia dnešnej Bosny a Hercegoviny, ale pôvodom bol Chorvát. Narodil sa 12. mája 1866 ako dvanáste dieťa manželov Mandičových. Tí mu dali meno Bohdan, čo znamená Boží dar.

Bohdan si od začiatku vyžadoval zvláštnu starostlivosť rodičov. Bol totiž výrazne zakrpatený (nikdy neprekročil výšku 135 cm) a navyše mal slabý hlas a koktal. Keď sa rozhodol vstúpiť do františkánskeho seminára kapucínov v Udine, ľudia utešovali jeho matku, že tam bude aspoň dobre ukrytý. Ved' na manželstvo by mal sotva nejakú šancu. Bohdanovo rozhodnutie však malo korene niekde inde. Nechcel vstúpiť do kláštora, aby sa pred svetom ukryl, ale aby sa doň ako misionár vrátil. Počas dvoch rokov v Udine sa tichom a sebacvičením snažil napraviť svoju rečnícku chybu, ktorá bola prekážkou v jeho túžbe po komunikácii. To bol len počiatok jeho obetí, ktoré počas svojho života priniesol.

V roku 1884 prijal spolu s kapucínskym habitom meno Leopold. A o tri roky neskôr našiel cieľ, ktorý už až do konca neustále smeroval základnú orientáciu jeho života - návrat východných od-

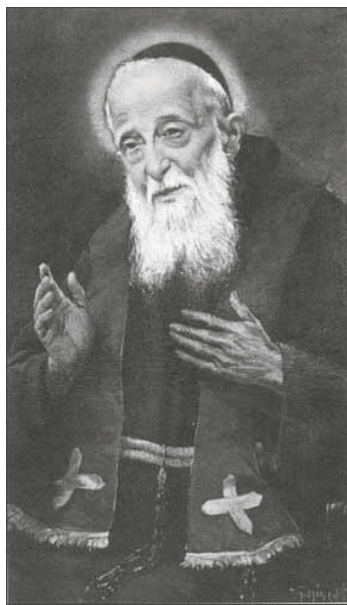
padlíkov ku katolíckej jednote, ukončenie sporov medzi katolíkmi a pravoslávnyimi. V roku 1890 bol vysvätený za kňaza, musel však priniesť ďalšiu veľkú obeť. Predstavení mu totiž nedovolili, aby šiel domov odslúžiť primičnú svätú omšu. S pokorou to prijal a svoje novokňazské požehnanie poslal domov iba na diaľku.

Hneď po vysviacke požiadal páter Leopold predstavených, aby ho poslali ako misionára na Východ, jeho žiadosť však bola zamietnutá. Pre malú postavu a výraznú koktavosť ho predstavení nepovažovali za vhodného na túto službu. Páter Leopold sa teda s pokorou stiahol. Začal sa za zjednotenie veľa modliť a jeho misionárskym poľom sa stala spovednica. Už zanedlho sa ukázalo, že Boh ho v nej obdaril charizmou dokonalého duchovného vodcu.

Otec Leopold pôsobil sedem rokov vo funkcii spovedníka v Benátkach, potom sa stal predstaveným kláštora v Dalmátsku. Po niekoľkých rokoch sa vrátil do Talianska a tu opäť utril ranu - kvôli posmešnému žartu, ktorý si z neho urobili tri mladé dievčatá, mu bolo dočasne odňaté povolenie spovedať. Zdalo sa, že sa mu všetko zrútilo. Nemohol odísť na Východ, ani pôsobiť v aktívnom apoštoláte. Nehodil sa na nič iné, len na spovedanie. A teraz mu aj toto právo bolo odňaté. Boh ho však neopustil. V roku 1909 bol preložený do Padovy, kde sa spovedanie na ďalších tridsať rokov stalo jeho jedinou kňazskou povinnosťou.

K otcovi Leopoldovi prichádzali na spoved' ľudia zo všetkých strán. Boli to nielen obyčajní roľníci a robotníci, ale

aj kňazi a biskupi, medzi ktorých patrili i budúci pápež Ján Pavol I.. Neraz čakali dlhé hodiny len preto, aby sa vyspovedali u otca Leopolda. Ten trávil celé dni v malej cele medzi kostolom a kláštorom, v zime ľadovej, v lete dusnej, z jediného dôvodu - aby umožnil ľuďom zmieriť sa s Bohom. Mnohých priťahoval svojou múdrosťou srdca či porozumením pre ľudské slabosti. Bol obviňovaný z nedostatočnej prítomnosti na kajúcnikov, on

však hovorieval: „Prečo by sme mali ponížovať ľudské duše, ktoré k nám prichádzajú zmieriť sa s Božou láskou? Či azda Ježiš uponížil Magdalénu, cudzoložnicu alebo mýtnika?“ „Ak ma Ukrižovaný obviní z toho, že mám „široké rukávy“, poviem mu: Tento smutný príklad, blahoslavený pane, ste mi dali vy. Ja som ešte nedospel k šialenstvu zomrieť za duše!“ Dokázal sa vcítiť do situácie hriešnikov a odporúčal ich Ježišovej Matke. Stávalo sa, že v ťažkých zamotaných veciach prerušil spoveď, poprosil spovedajúceho o trpezlivosť, uchýlil sa k soche Panny Márie, vrúcne sa modlil - a väčšinou sa do spovednice vrátil s úsmevom na tvári.

Otec Leopold mal po celý život ustavičné problémy so zdravím a ku koncu mu diagnostikovali aj rakovinu hltana. Napriek tomu neprestával so spovedaním a svoje utrpenie obetoval ako zadostučinenie za ľudské hriechy. Zomrel 30. júla 1942. Keď o dva roky neskôr bombardovali Padovu, presne podľa jeho predpovede bola zničená budova kláštora,

jeho cela a socha Matky Božej však zostali neporušené. Blahorečený bol pápežom Pavlom VI. dňa 2. mája 1976, svätorečený Jánom Pavlom II. 16. októbra 1983. Ten o ňom povedal: „Svätý Leopold Mandič nezanechal žiadne teologické ani literárne diela, nefascinoval svojou kultúrou, nezaložil žiadne charitatívne diela. Pre všetkých, ktorí ho poznali, nebol nič viac ako biedny rehoľný brat, malý a chorľavý. Jeho veľkosť tkvie niekde inde. Otec Leopold bol

vždy k dispozícii, pohotový a usmievavý, zamyslený a skromný, plný taktu, muž dôvery, verný otec duší, vážený a zhovievavý učiteľ, trpezlivý duchovný vodca. Keby sme sa pokúsili opísať ho jedným slovom, ako to robili počas jeho života jeho penitenti a spolubratia, bol jednoducho spovedníkom. Vedel iba spovedať, ale v tom tkvie jeho veľkosť. Držal sa vždy v ústraní, aby skutočnému Pastierovi duší uvoľnil miesto.“

Svätý Leopold Mandič je výrazným príkladom pokory, obety a sprostredkovania Božej lásky. „Každá duša, ktorá prosí o moju službu, stane sa mojím úsvitom,“ povedal raz. Prosme tohto patróna spovedníkov o to, aby aj naši kňazi boli tými, ktorí nás privedú bližšie k Bohu.

Životopisné údaje čerpané z knihy: Ž. Podlejski: Sol' zeme a svetlo sveta 1 a internetu

Pripravila: Petra Humajová
Obrázok: internet

Liturgické okienko

3. február 2008 - 4. Nedeľa cez rok

Č 1 - Hľadajte Pána, všetci pokorní zeme...

Sof 2,3, 3,12-13

R - Blahoslavení chudobní v duchu, lebo ich je nebeské kráľovstvo.

Ž 146

Č 2 - ...ale čo je svetu bláznivé, to si vyvolil Boh, aby zahanbil múdrych.

1Kor 1, 26-31

Ev - Keď Ježiš videl veľké zástupy, vystúpil na vrch... otvoril ústa a učil ich: „Blahoslavení chudobní v duchu, lebo ich je nebeské kráľovstvo. Blahoslavení plačúci, lebo oni budú potešení. Blahoslavení tichí, lebo oni budú dedičmi zeme. Blahoslavení lační a smädní po spravodlivosti, lebo oni budú nasýtení. ... Blahoslavení čistého srdca, lebo oni uvidia Boha. Blahoslavení tí, čo šíria pokoj, lebo ich budú volať Božími synmi...“

Mt 5, 1-12a

10. február 2008 - 1. Pôstna nedeľa

Č 1 - Vtedy Pán, Boh, utvoril z hlíny zeme človeka a vdýchol do jeho nozdriech života.

Gn 2,7-9

R - Zmiluj sa, Pane, lebo sme zhrešili.

Ž 51

Č 2 - Hriech bol síce vo svete už pred zákonom, lenže hriech sa nepočíta, keď nieto zákona.

Rim 5,12-19

Ev - Potom Duch vyviedol Ježiša na púšť, aby ho diabol pokúšal. A Keď sa štyridsať dní a štyridsať nocí postil, napokon vyhladol. Tu pristúpil pokušiteľ a povedal mu: „ Ak si Boží Syn, povedz, nech sa z týchto kameňov stanú chleby.“ On odvetil: „ Napísané je: Nielen z chleba žije človek, ale z každého slova, ktoré vychádza z Božích úst... Ale je aj napísané: Nebudeš pokúšať Pána, svojho Boha.“ Napokon mu Ježiš povedal: „ Odíď satan, lebo je napísané: Pánovi, svojmu Bohu, sa budeš klaňať a jedine jemu budeš slúžiť.“

Mt 4,1-11

17. február 2008 - 2. Pôstna nedeľa

Č 1 - Požehnám tých, čo ťa budú žehnať, a prekľajem tých, čo ťa budú prekľínať!

Gn 12, 1- 4a

R - Tvoje milosrdenstvo, Pane, nech je nad nami, ako dúfame v teba.

Ž 33

Č 2 – Trp spolu so mnou za evanjelium, posilňovaný mocou Boha.

2Tim 1,8b-10

Ev - O šesť dní vzal Ježiš so sebou Petra, Jakuba a Jána a vyviedol ich na vysoký vrch do samoty. Tam sa pred nimi premenil: tvár mu žiarila sťa slnko a odev mu zbelel ako svetlo. Vtom sa im zjavil Mojžiš a Eliáš a rozprávali sa s nim. Vtedy Peter povedal Ježišovi: „ Pane, dobre je nám tu. Ak chceš, urobím tu tri stánky: jeden tebe, jeden Mojžišovi a jeden Eliášovi.“ Kým ešte hovoril, zahalil ich jasný oblak a zaznel hlas: „ Toto je môj milovaný Syn, v ktorom mám zaľúbenie, počúvajte ho!“ A keď zdvihli oči, nevideli nikoho, iba Ježiša.

Mt 17, 1-9

24. február 2008- 3. Pôstna nedeľa

Č 1 - Čo si počnem s týmto ľudom?! Len trochu a ukameňovali by ma!

Ex 17, 3-7

R - Pane, daj, aby sme počúvali tvoj hlas a nezatvrdzovali si srdcia. Ž 95

Č 2 - A tak ospravedlnení z viny, žijeme v pokoji s Bohom, skrze nášho pána Ježiša Krista.

Rim 5, 1-2.5-8

Ev - ... Ježiš unavený z cesty sadol si k studni... Tu prišla po vodu istá Samaritánka. Ježiš jej povedal: „Daj sa mi napit'!“ ... „Ako si môžeš ty, Žid, pýtať vodu odo mňa, Samaritánky?“ Ježiš odpovedal: „Keby si poznala Boží dar a vedela, kto je ten, čo ti hovorí: Daj sa mi napit', ty by si poprosila jeho a on by ti dal živú vodu.“ Žena mu povedala: „Pane, ani vedro nemáš a studňa je hlboká. Odkiaľ máš teda živú vodu?“ Ježiš jej odvetil: „Každý, kto pije túto vodu, bude znova smädný, ale kto sa napije z vody, ktorú mu ja dám, nebude žízniť naveky... a stane sa v ňom prameňom vody, prúdiacej do večného života.“ Jn 4, 5-42

spracovala A. Karaková

Spomienky na zosnulých

Dňa 8. februára 2008 uplynie rok, čo nás navždy opustila naša drahá **Marienka Mečiarová** z Prievidze.

Za tichú spomienku a modlitbu ďakujú súrodenci s rodinami.

Dňa 16. februára 2008 so pripomenieme 3. výročie úmrtia nášho otca, manžela a dedka **Karola Czvingera**. Kto ste ho poznali, venujte mu tichú modlitbu. Spomínajú synovia, dcéry, vnuk Robko, manželka Božena a celá rodina.

Oznamy

Sút'áž o zájazdy do Ríma

Od Popolcovej stredy 6. februára do Veľkonočnej nedele 23. marca 2008 sa uskutoční pri príležitosti tohtoročných Svetových dní mládeže v Sydney súťaž Rádia Vatikán. Je určená pre mladých vo veku medzi 18. a 30 rokom života. Viac informácií o podmienkach súťaže sa možno dozvedieť na internetovej stránke slovenského programu Vatikánskeho rozhlasu: www.radiovaticana.org/slovensko. Na výhercov Veľkonočnej súťaže čakajú 2 týždňové zájazdy do Ríma a Vatikánu a 20 ďalších cien.

Stáž pri SKM v Bruseli

Slovenská katolícka misia (SKM) v Bruseli ponúka 12-mesačnú stáž zameranú na prípravu a realizáciu kultúrnych, vzdelávacích, mládežníckych a náboženských projektov. Začiatok: september 2008. Požiadavky: vek do 25 rokov, projektové skúsenosti, teologické alebo pedagogické vzdelanie, znalosť francúzskeho alebo anglického jazyka. Motivačný list a profesijný životopis zašlite do 29. februára 2008 na e-mail: mail@SKMBrussels.be.

Farská kronika

od 26. decembra 2007
do 25. januára 2008

Do farského spoločenstva sme
Sviatosťou krstu prijali:

Timotej Lisý
Radka Kmeťová
Nelly Homolová
Pavol Danko
Charlie William Rowlands
Katarína Kónyová
Sofia Šipláková,
Peter Bahuľa

Blahoželáme k prijatiu
sviatosti manželstva:

Ing. Jozef Maco - Ida Gálová
Leonard Anthony Storms - Lucia Bendíková
Daniel Benček - Petra Viechová
Ing. René Števanek - Ing. Marianna Motúzová
Rastislav Ofertáler - Andrea Bolchová
Martin Koščeký - Kristína Flimelová

S kresťanskou nádejou na stretnutie
vo večnosti sme sa rozlúčili so zomrelými:

Miloslav Mečiar, 55. r.
Margita Petrášová, 65. r.
Emília Zdurienčíková, 84. r.
Albín Ištók, 72. r.
Kristína Buková, 79. r.
Anna Bližňáková, 70. r.
Jozef Olejka, 79. r.
Jozef Radič, 35. r.
Libuša Vančová, 61. r.
Mária Kočanová, 77. r.
Vlasta Kyselová, 71. r.
Agneša Gažíková, 76. r.
Amália Gatialová, 76. r.

Odpočinitie večné daj
duším, Pane ...

BARTOLOMEJ

ČASOPIS PRIEVIDZSKEJ FARNOSTI

Vychádza s cirkevným schválením
BÚ v B.B. č. 1127/98

Vydáva:

Rímskokatolícky farský úrad

v Prievidzi. Vychádza raz mesačne.

Teologický poradca:

Mons. Ján Bednár, dekan

e-mail: dekan@farapd.sk

Zodpovedný redaktor, sadzba:

Alojz Vlčko,

e-mail: alojz.vlcko@gmail.com

Redaktori:

M. Melicherčíková,

A. Gálová, A. Karaková,

M. Kvetová, P. Humajová,

V. Melišková, E. Blašková

Kontakt:

web: www.farapd.sk

e-mail: bartolomej@farapd.sk

adresa: Redakcia Bartolomej,

Mariánska 4, 971 01 Prievidza

tel.: 046 / 542 28 01

Náklady na tlač: cca 10,- Sk

Fotografie: titulná strana - inter-
net, str. 23 - M. Melicherčíková, M.
Šimurková, A. Vlčko, ostatné redak-
cia Bartolomeja a súkromné archívy
redaktorov, internet,

Tlač: PATRIA l., spol. s r. o.

Prievidza. Tlač registrovaná

Okresným úradom v Prievidzi pod

č. MT 1/1994.

Upozornenie:

Redakcia si vyhradzuje právo

výberu a úpravy príspevkov.

rukopisy nevraciam.

Skautský ples, 19.1.2008

Farský ples 2.2.2008

Detský maškarný ples 3.2.2008

1.2.2008 - 29.2.2008.

877

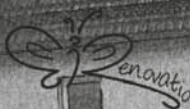
D
M
S
H
O
S
P
I
C

Pošlite SMS správu v tvare DMS HOSPIC na číslo 877 a prispajte tak čiastkou 30,- Sk na nákup zariadenia pre Dom Božieho Milosrdenstva v Banskej Bystrici! Viac info na darcovskasms.sk

DMS
DONORS
MESSAGE
SERVICE

www.darcovskasms.sk | www.dombm.sk | www.renovatio.sk